

2. Organy administracji państwowej, jednostki organizacyjne oraz zakłady pracy, o których mowa w ust. 1, informują Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej o podjętych przedsięwzięciach mających na celu przeciwdziałanie stwierdzonym zagrożeniom zdrowotnym i o ich usunięciu.

§ 6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej przedstawi Radzie Ministrów pierwszą okresową ocenę stanu zdrowia młodzieży w terminie do dnia 31 grudnia 1990 r.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

10

UCHWAŁA Nr 4 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 stycznia 1987 r.

w sprawie najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Najniższe wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy za obowiązujący pracownika pełny miesięczny wymiar czasu pracy, zwane dalej „najniższym wynagrodzeniem”, wynosi 7000 zł miesięcznie.

§ 2. Najniższa stawka wynagrodzenia zasadniczego za pełny miesięczny wymiar czasu pracy w najniższej kategorii zaszeregowania nie może być niższa od najniższego wynagrodzenia.

§ 3. Najniższe wynagrodzenie pracownika za godzinę pracy wynika z podzielenia najniższego wynagrodzenia przez liczbę godzin pracy wynikającą z pełnego wymiaru czasu pracy, obowiązującego tego pracownika. Jeżeli jednak nawet obowiązująca pracownika norma czasu pracy jest wyższa niż 42 godziny na tydzień, najniższe wynagrodzenie za godzinę pracy ustala się jak przy wymiarze czasu pracy średnio 42 godziny tygodniowo.

§ 4. 1. Wzrost wynagrodzenia spowodowany wprowadzeniem w życie przepisów uchwały następuje w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

2. Minister Finansów spowoduje pokrycie z rezerwy budżetu centralnego skutków finansowych wynikających z wprowadzenia w życie w 1987 r. przepisów uchwały w jednostkach budżetowych oraz w zakładach budżetowych i dokona odpowiedniego podziału tych środków.

§ 5. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dokonają zmian tabel wynagrodzeń zasadniczych pracowników zatrudnionych w podległych zakładach pracy będących jednostkami budżetowymi w drodze odpowiedniej zmiany wydanych przez siebie aktów prawnych dotyczących wynagrodzeń, a w razie konieczności zmiany w tych sprawach aktów prawnych innych niż zarządzenia właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) — przygotowują odpowiednią zmianę tych aktów.

§ 6. W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą traci moc uchwała nr 75 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1986 r. w sprawie najniższych wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 18, poz. 119).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

11

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 8 grudnia 1986 r.

w sprawie jednolitych warunków gwarancyjnych, dotyczących samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, samochodów specjalistycznych, motocykli oraz maszyn i sprzętu rolniczego sprzedawanych przez jednostki uspołecznionego handlu detalicznego.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 8 ust. 2 uchwały nr 71 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży detalicznej towarów oraz ogólnych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów trwałego użytku, sprzedawanych przez jednostki handlu uspołecznionego (Monitor Polski Nr 21, poz. 118), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się, stanowiące załącznik do zarządzenia, jednolite warunki gwarancyjne dotyczące sprzedawanych przez jednostki uspołecznionego handlu detalicznego:

- 1) samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, samochodów specjalistycznych i motocykli, zwanych dalej „pojazdami samochodowymi”, oraz
- 2) ciągników rolniczych, przyczep, maszyn i urządzeń rolniczych, zwanych dalej „sprzętem rolniczym”, łącznie określanym jako „towar”

2. Samochodami specjalistycznymi w rozumieniu zarządzenia są samochody ciężarowe (skrzyniowe i furgony).

3. Jednolite warunki gwarancyjne, o których mowa w ust. 1, zwane w dalszym ciągu zarządzenia „warunkami gwarancyjnymi”, określają minimalny zakres świadczeń, do których jest zobowiązany gwarant lub sprzedawca towaru z tytułu gwarancji udzielonej kupującemu.

4. Warunki gwarancyjne stosuje się do towaru, przy którego sprzedaży producent lub jednostka wprowadzająca do obrotu towar importowany jest obowiązany udzielić gwarancji lub też udzielił jej dobrowolnie.

5. Zamieszczone przez gwaranta w karcie gwarancyjnej szczególne ustalenia dotyczące terminu gwarancji, liczby napraw gwarancyjnych, po których wykonaniu gwarant nie może bez zgody uprawnionego świadczyć dalszych napraw, a obowiązany jest do wymiany towaru na wolny od wad, jak też dotyczące innych warunków realizacji uprawnień gwarancyjnych — nie mogą być dla uprawnionego mniej korzystne, niż wynika to z niniejszego zarządzenia oraz z ustaleń zawartych w obowiązującym wykazie towarów objętych gwarancją producenta.